

BELLPUIIG

ARTÀ

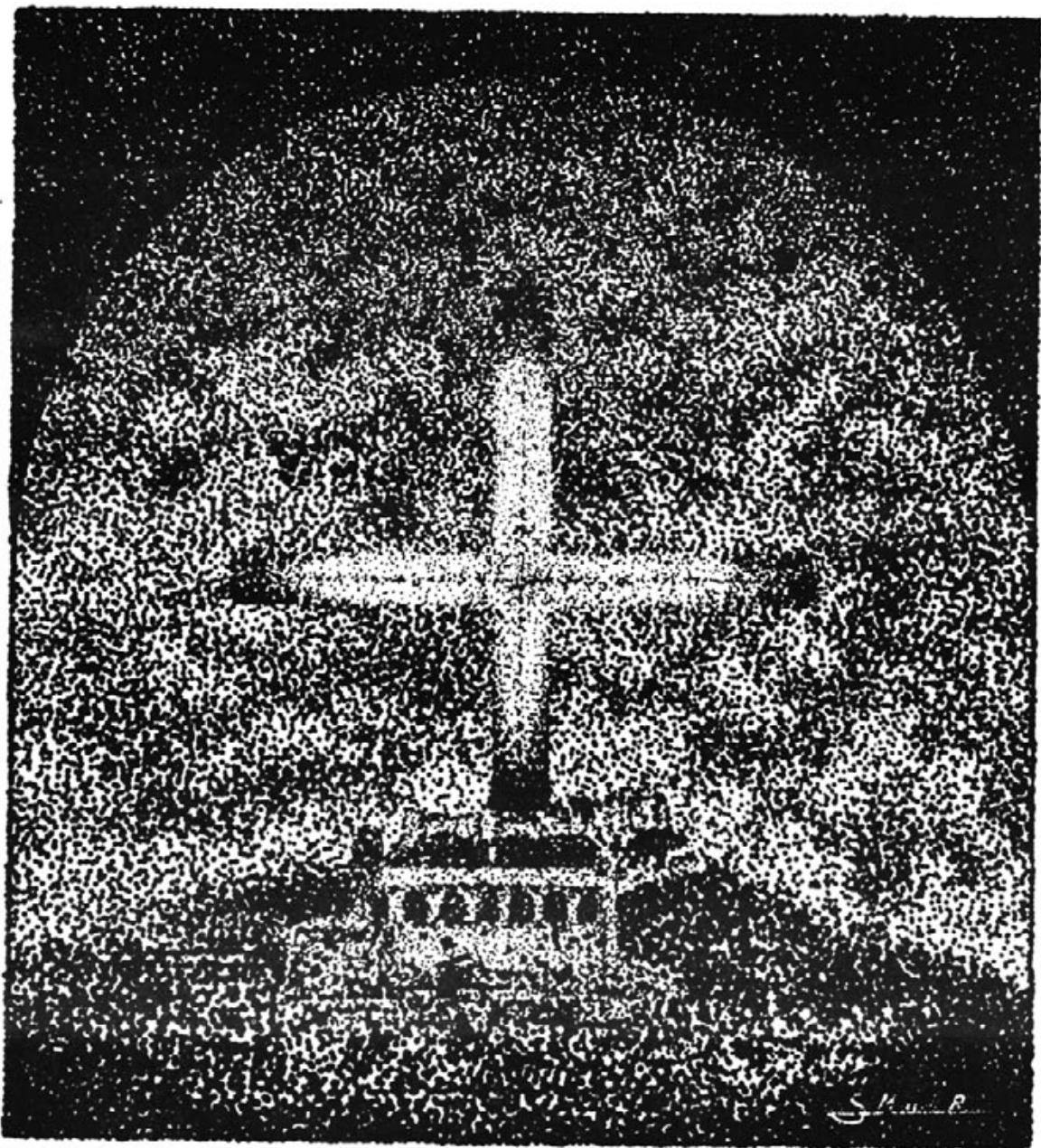

10 ABRIL 1982

Nº 34

-IV EPOCA ANY XXIII-

REVISTA QUINZENAL

que sia PASQUA per a tots

La Pasqua que hem de fer

S'acaba la quaresma que ha intentat fer de nosaltres homes lliures i solidaris. Hem intentat afegeir l'esperit d'opressió i de domini, obrint els nous camins de l'esperança.

Volem una humanitat. I Jesús Ressuscitat ens dona la nova i fecunda llavor de l'alegria, fruit d'unes noves relacions entre els homes i d'una nova comunió entre els creients. És el naixement gojós de l'amor.

Desitjam una Pasqua amb el profitós aliment de la solidaritat i de la veritat. Aquest aliment ens donarà forces per a retrobar l'esperit de la llibertat.

Es urgent renovar en Crist totes les coses. L'interès del cel no ens pot fer oblidar les tasques de la terra; més bé sabem que el cel depèn de lo que haguem fet en la terra i amb la terra. Es fa precís mostrar la "notícia" alegre que Jesús diu a tots els pobres i marginats de la terra amb la seva resurrecció.

Vivim dins una societat que proposa com a valor fonamental el posseir moltes de coses, una societat construïda damunt unes bases materialistes, una societat permisiva que confon la llibertat amb una moralitat general.

Aquí arriba la bona notícia de la Pasqua que ens impulsa a fer un ordre nou dins un món nou. Per això cal crear un clima de confiança mutua, viure una llibertat responsable i assolir un compromís alliberador cap als més necessitats.

L'equip parroquial

BELLPUIG

REVISTA QUINZENAL
Nº 34 IV EPOCA 10 ABRIL 1982

DIRECTOR:

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Joan Pastor
Guillem Artigues
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Català
Andreu Dalmau
M^o Pilar Lucas
Pere Gili
Sebastià Tous
G. Bisquerra (admon.)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

SANT SALVADOR, 2 -ARTÀ-
Tel. 56 20 20

IMPRIMEIX:

GRÀFIQUES LLEVANT
C/ Ciutat, 55 -ARTÀ-

Dipòsit Legal P. M. 57-1969

ECOS

Nacimientos:

Día 23 de marzo.- Daniel Torres Roca de Lorenzo y Leonor. C. Sa Sorteta, 60.

MATRIMONIOS:

Día 3 de abril.- Cipriano Rafael Cruz Pérez con Catalina Lliteras Bernat.

Defunciones:

Día 25 de marzo.- Pedro Ginard Sureda, a) Murtó, viudo, de 79 años. C. 31 de març, 30.

Día 26.- Andrés Negre Cifre, a) Mondoï, casado, de 81 años. C. Pep Not, 34.

Día 30.- Antonia Torres Lliteras, a) Nonga, viuda, de 86 años. c. de Sa Sorteta, 21.

Día 1 abril.- Mateo Sureda Ferrer, a) Balaguer, casado, de 77 años. C. del Mestral, 3.

Día 2.- Bartolomé Gili Esteva, a) de Son Fortè Nou, casado, de 62 años Ca'n Canals.

Pensar

en veu alta

No m'agrada gens:

que es jugui amb les cartes marcades.

que es confongui la religió amb la política.

que es facin inútils "batalletes" sense motiu.

que es vulgui manipular la meua vida.

que s'interpretin les meves intencions ocultes,

que m'imposin la "disciplina de partit",

que me diguin lo que he de dir que els meus amics estiguin sempre d'acord amb mi,

que tot lo meu sigui bo,

que ningú no me faci la contrària,

que es confongui el càrrec amb la persona.

que no me cridin pel meu nom ... i moltes de coses més.

M'agrada molt:

dir lo que pens.

compartir opinions distintes.

sentir la crítica honesta i clara.

no estar d'acord i seguir estimant,

comunicar, no tan sols idees, sinó també sentiments.

poder dir sense vergonya que som creient,

valorar les qualitats dels demés.

parlar, sense discutir,

estimar, sense valorar,

ensenyar, sense manipular,

ajudar, sense oprimir,

escoltar, sense jutjar

... i moltes coses més.

Gregori Mateu

SUSCRIBASE

A

BELLPUIG

XERRIM-XERRAM

Voldríem demanar per favor a l'autoritat competent, que miràs de fer qualque cosa per aturar el tràfic contra direcció que fan molts d'altots amb bicicletes per alguns carrers del nostre poble i sobretot pels de "Sa Costa d'En Torreta" i carrer d'En Puput o Antoni Blanes. Del nostre grup ja n'hi ha de ferits un que anava en es Centro va haver de córrer cap a Na Batlesa davant de la terrible màquina de dues rodes i l'altre quan obria la porta perquè entràs una persona vella, que baixava de missa, de prompte es va trobar amb màquina i al.lot dins el cotxe.

I ja que parlam de cotxes, per devers l'Església si que n'hi ha d'escàndol, pareix que hi ha qualque sala de festes. Vehícles que pujen, vehícles que devallen. Un dia vàrem tenir curiositat de saber lo que passava, mos hi acostarem i és ben ver que cantaven. No sé quina casta de dansa ballarien però mos pareix que la cançó deia DIES IRAE DIES IL-LA. No gosarem entrar-ri.

Què no sabeu que damunt un terrat de devers la sortida cap a Santa Margalida han trobat un pou. Sí, un pou i damunt un terrat. Això mos ha comunicat un veínat de per allà que dóna aigua de nit i dia. ¡Vaja sort!. N'hi ha que els falta i alguns van sobrants. Es que hi està mal repartit el món.

Lo que no és aguantador dins el nostre poble són els preus. El cine, a 125 ptes. Si anau a beure una copa qualsevol dels nostres casinos al menys les pagareu un duro més cares que en els dels nostres pobles veïns. Al futbol, aquí fan pagar 300 ptes, i als altres pobles 250. I és que encara no mos hen donat compte que estam a nivell Europeu. Punyetes per qualque cosa estam més prop d'Alemanya que els de Calonge.

I perquè no mos faltàs res, mos donen concerts de campanes, vent i orquesta en sa nit, no i n'hi va haver que surtiren al carrer i tot. Es pensaven que havia tornat en Bayo.

I una altra encara. Dilluns mos encengueren l'il.luminació de Sant Salvador i noltres digüérem a la fi el podem veure cada dia. Però no, vana il.lusió. Era que un parell de "Gamberros" havien deixat sense buidellam algunes faroles i lògicament ho estavan provant. I per què no l'encenen cada vespre. Hi ha viles que no ho tenen i ho voldrien tenir.

EXPOSICION COLECTIVA

Es habitual, por estas fechas de Semana Santa, la Muestra de Artes Plásticas, que, a cargo de autores locales, se realiza en los Salones de La Caixa.

En la presente, su XIX edición, que se inauguró el sábado día 3 de Abril, se exponen al público, treinta y cuatro obras (óleos y dibujos), pertenecientes a diez autores locales.

Cabe destacar, como siempre, la gran aceptación que tiene en Artà,

esta Muestra, donde el gran número de aficionados al arte, y más concretamente a la pintura, tienen la oportunidad de dar a conocer sus trabajos, de una calidad media muy digna de tener en cuenta.

El todo Artà desfilará por los Salones de La Caixa a lo largo de estas fiestas, y podrá comprobar la importancia de esta colectiva de autores locales.

A todos ellos y a sus organizadores, nuestra enhorabuena.

PREGON SEMANA SANTA

El día 4 de Abril, Domingo de Ramos, y en el Oratorio de San Salvador tuvo lugar la acostumbrada lectura del Pregón de Semana Santa, a cargo, en esta ocasión, del reverendo Padre Gori Mateu, Superior de la Comunidad de Padres Franciscanos de esta villa.

En su cuidado y elaborado parla-

mento se refirió a la belleza y enorme dimensión del Arte, comparándolas y aplicándolas a la vida cristiana.

A lo largo de la casi media hora de duración el numeroso auditorio que llenaba por completo el recinto siguió con atención las palabras del Padre Mateu, quien con todo honor, pasa a engrosar la galería de autores del Pregón de Semana Santa.

ELECCIONES INTERNAS DE UCD

Un partido que predica la Democracia, debe aplicarla también en su seno. Así ha sucedido en la UCD, partido mayoritario en las Islas. Durante la 2ª quincena de marzo ha tenido lugar la elección de los Comités Locales en todos los pueblos de Mallorca y el pasado sábado, día 3 de abril se eligió en Son Termes el Comité Insular de Mallorca, que regirá los destinos del partido en la Isla durante los próximos dos años.

Se presentaron dos candidaturas: una llamada de los "notables", encabezada dignamente por J. Fluxà, de Inca, y otra "oficialista", encabezada por J. Albertí. Resultó vencedora la candidatura "oficialista", y los votos decisivos para su victoria procedieron de la Part Forana.

Hay que destacar que en la candidatura vencedora figura como vocal nuestro paisano J. Cantó Servera que al mismo tiempo ha sido reele-

gido Presidente del Comité Local de Artà.

La candidatura vencedora está formada por las siguientes personas:

-Pte.: J. Albertí

-Srio.: M. Morales

-Vocales: Mª A. Munar (alcaldesa de Costitx), F. Garí, A. Monserrat, B. Oliver (Vilafranca), J. Dezcallar, M. March (alcalde Pollensa), Bmè Cerdá, M. Capó, Jerónimo Cantó (Artà), A. Arbona (Presidente del Fomento del Turismo de Sóller), M. Segura (Sa Pobla), L. Llobera (Inca), J. Riera (Calvià), y M. Ramis (Muro).

REMITIDO

*Quan som a baix d'es portal,
jo ja dic: Ave Maria!
Bones tardes o bon dia!
Això és sa contesia
que sé fer més natural.
Jo som un homo tot sol
i per 'qui venc a cercar.
Si em voleu deixar quedar,
m'haureu de donar sopar
de panada o robiol.*

Artà

(Recollida a Artà del temps en què es cap-taven panades)

I ara que ve l'estiu. A veure si denunciem qualsevol persona que encengui un misto dins la garriga.

Groc i Negre

COMENTARIO

Se han fijado ustedes en la cantidad de basura que hay por nuestros bosques y torrentes. Muchas zonas se encuentran en estado lamentable, vayan, vayan y vean en Bellpuig, podrán encontrar de todo, botellas, neveras, lavadoras, escombros de lo más variado, o acérquense hasta el torrente de "Els Cocons" o el de "Son Vives". En cualquier parte encontrarán focos de basura y que nuestra gente encuentra mucho más práctico tirar la basura por el campo que avisar al Ayuntamiento para que la retiren.

Este pueblo que tiene fama la bus queda de "esclata-sangs" (aunque este año no ha habido demasiados), acude gente de todos los lugares de la isla, tienen la suerte de encontrar, si los hay, algún "esclata-sang" y todo tipo de objetos para el hogar.

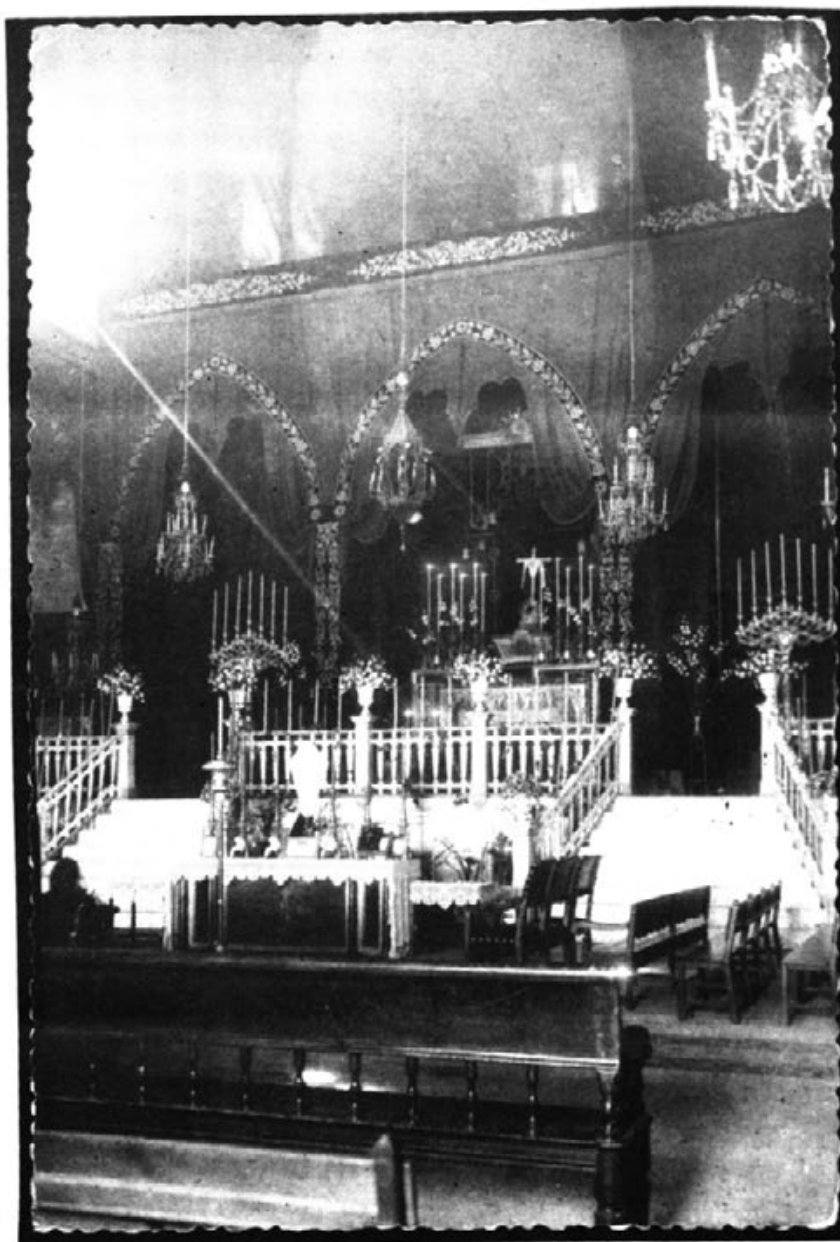
Les pido por favor un poco de civismo y mantengamos limpio nuestro bosque.

PAJARO LOCO

Payesita

Payesita laboriosa
que con tú sonrisa fresca
te levantas con el alba
cual alondra mañanera;
que preparas el almuerzo
a los gañanes que siegan
y lanzas a tus gallinas
sendas puñadas de avena
y acudes llena de gozo
cuando alguna cacarea
a recoger el aún tibio
huevo que es tu recompensa
y tienes aún tiempo libre
para regar tus macetas.
Yo te he visto varias veces
con el amado a tu vera
la ventura reflejada
en tus ojos como estrellas,
en arrebol tus mejillas
oyendo sus frases quedas.
¿No es cierto que el primer beso
es ambrosía que deja
sed de besos en el labio?
No te sonrojes, payesa,
un beso no extraña pecado
si está limpio de impureza:
mas, por qué cuando te encuentro
vuelves siempre la cabeza?
¿Es que estás avergonzada
de que te mire tan bella?

Cidadela, 1979
Pedró ESTEVA SANCHO

LA MONUMENTAL CASA-SANTA D'ARTA

No fa molts d'anys es podia contemplar al temple parroquial d'Artà aquest grandió monument davant el qual es celebraven les funcions de la Setmana Santa. Corrien altres idees i altres formes.

Calendari d'es pagès

CONSELLS I RECOMANACIONS FACILITATS PEL SERVEI D'EXTENSIÓ AGRÀRIA

En aquesta secció s'exposaran totes aquelles coses que puguin tenir interès per la nostra agricultura pel que fa al cas de consells i recomanacions segons els dies de sortida.

ABRIL		(Por quarterada)
Sembrar:		Melones
Secano	Remolacha	500 kg Superfosfato
	Girasol forrajero (apropiado vacas)	200 kg Potasa
	Melones	100 kg Sulfato Amónico
Abonado: Remolacha		(por quarterada)
	300kg Superfosfato cal	"Adob de primavera"
	100 kg Sulfato potasa	Ametlles:
	150 kg Sulfato Amónico	Nitrat Amònic: 250-500 g. arbre (se-
	(por quarterada)	gons tamany)
"Adobs"		Esquitxades primavera
	Siembra Girasol	(contra poi, brot sec, abolladura)
400 kg Superfosfato cal		Metasistox 100cc
100 kg Sulfato potasa		Captour 300gr
200 kg Sulfato Amónico		aigua 100 litres

Si tots els pagesos féssim aquesta pregunta diríem fora pipelletjar gens que està feta una magrana, i és així i si profundisàssem més i mos demenàssim si té remei diríem lo que estam dient continuament que "això ferà un tro" perquè de la manera que anam no arribam enlloc. Ara bé creim que pecam un poc de pesimistes perquè hem de reconèixer que tots (pagesos i vilans) estam travessant una crisi molt forta on hi ha hagut moltes d'empreses a dins tots els ordres: tan industrials, com comercials, com agrícoles que se n'han anat a fer punyetes perquè no han pogut aguantar el cop d'aquesta ona tan grossa que mos ha caigut damunt fora fer-ne comptes, i que ara la hem de sufrir. De tot això ara tocam les conseqüències tots i com és natural el pagès que sempre ha estat el xotet petit de la guarda ara va més magre que mai. Per tant davant aquesta situació mos hem de plantejar d'una manera ben clara una sèrie de questions i fer unes quantes preguntes a damunt la problemàtica del camp.

¿Per què foravila està tan deixada de la mà per la administració?

¿Què és que no les interessa an aquests senyors de la capital que nosaltres prosperem, al manco, un poquet?

No creim que sia així, lo que passa és que nosaltres mateixos començam per no entendre-mos, perquè això sí que és ben cert que feim tot lo possible per fer-mos sa punyeta uns als altres i com a resultat de totes aquestes enveiges i travetes estam més desunits enfront de l'administració, per lo tant ells sempre tendran la pella pel mànec i mos duran on ells voldran; mentres nosaltres no mos conciençiem de què la unió fa la força, no anirem enlloc.

Es vera que continuament mos

queixam de què mos pugem els preus dels fertilitzants, del pienso, entre altres coses; que quan volem vendre els animals o grà o ametlles o garroves o lo que sia els preus mos baixen. Tot això és ben vera i serà vera mentres nosaltres mateixos no mos posem dins el cap de què havem d'arreglar noltros o no mos ho arregla ningú.

Tots sabem que és molt fàcil xerrar an es cafè de totes aquestes coses però també hem de saber que no mos comprometem gens, que no vendran an es cafè a arreglar-mos els assumptes que mos coven, perquè si volem dir la veritat amb la mà al pit, sabem que els pagesos tenim un defecte molt gros i és que per evitar enfrontaments, per por de tornar vermells davant un fet concret mos estimam més que qualcú mos tregui les castanyes del foc. No volem dir amb això que siem covards. No, per l'amor de Déu, saben que no ho som sinó tot lo contrari. Lo que mos passa és que som poc dicidits quan es tracta d'enfrontar-nos amb problemes que d'una manera o altra mos toquen sa pell. Sabem posar l'excusa de què noltros no tenim lletra i per lo tant mos duran allà on voldran; això no és vera ja que no és només en qüestió de lletres que s'arreglen les coses sinó en qüestió de seny i sentit comú. Per lo tant aquí ha de quedar ben clar que no pitjam per fer manifestacions ni vagues de tractors o de lo que sia, al contrari creim que és qüestió de tenir les coses ben clares i no deixar-nos trepitjar i fer valer els nostros drets. Per lo tant farem un bon examen de consciència en el qual mos plantagem d'una manera seriosa els pros i els contres d'aquesta i altres problemàtiques que mos afecten tant de prop i després facem.

PAGESOS

CARTA OBERTA A MIQUEL TOUS

Estimat Miquelet:

Hem llegit sa teva carta de Bellpuig darrer i no podem manco que contestar, i no en pla ofensiu que ja mai és estat ni serà l'estil de Sa Comare Beneta.

El que volem es dir-te que no entenem que un al.lot tan bon al.lot com tú i que més a més hi exerceig, doni els crits de DESPERTA FERRO.

Pareix com si es teu subscient t'hagués jugat una mala passada perquè no pot ser que un al.lot, tan bon al.lot prediqui sa pau amb crits de guerra.

De cap manera veim es motiu de que s'hagin de deixar de saludar els qui col.laboren a publicacions diferents.

No creim que tratar de fer cultura sia politiqueta. Creim que és molt millor treuren's nosaltres mateixos es padassos bruts que no esperar que les mos treguin els externs. I sobre lo que dius que n'hi ha per tot arreu, no mos importa si n'hi ha de fargos que les conserven amagats, per tal de passar per bons al.lots. Noltros trobam que és millor airear sa pudícia. Fer dos periòdics no és donar una mala estampa del nostre poble. Pot ser sia aixecarla a uns nivells que per si voldrien altres publicacions que no s'a susten d'es progrés.

Miquelet: dus ses sabates girades de peu. Fins que aprendrem a sebre que discrepar no és enemistar-se no cal parlar de civilització. Fins que sapiguem conviure dins la discrepància, acceptar les crítiques i a sebre que el pensament lliure, mai enfonsa dins el llot de l'incomprensió i la intolerancia, no donarem cap passa per fer surar el nostre poble. Ans el conservarem temorenc i recellos en por de dir-se les coses a la cara.

I sobretot, tú, tan bon al.lot no entenem es per què no surts en defensa del qui sufreix un atropell.

I, per fi, voldriem fer-te present que " VERGONYA CAVALLERS" ho digué el Rei als qui flequetjaven en el combat, als covarts, als que donaven l'esquena als problemes d'aquell moment o es limitaven a contemplar la lluita comodament des de la seva lloguera. Per tal caldria que t'aplicasis la dita i que consideris que viure, es lluitar per un poble i un món millor. El demés es vegetar dormir, esser morts en vida en una paraula.

Amistosament

L'EQUIP DE REDACCIO DE SA COMARE BENETA

Recepta del mes

PER MADÒ ANTÒNIA GILI

OUS AMB BEXAMEL I XAMPINYONS

INGREDIENTS:

Una dotzena d'ous
 Un pot de foie-gras.
 Margarina
 Julivert.
 Xampinyons
 Alls. Sal. Bexamel.
 Llet i farina.

Se bullen es ous i una vegada bullits se deixen tapats.

Després se pelen i se xapen. Se treuen es vermells d'ous i s'esclafen tots, manco un, amb una forqueta. Se mesclen amb dues culleredetes de foie-gras i una de tulipan, i un poquet de julivert picat i es farceixen es ous. Es xampinyons se couen i, una vegada cuits, se'n fan trossets menuts. Se col.loquen dins una cacerola amb un poc de saïm, on s'hauran frita abans uns alls porros que li donin gust. Se dona una volta als xampinyons i se posa una culleredeta de farina i se fa una bexamel clareta.

Es ous farcits se posen dins una font per es forn i s'els hi posa la bexamel per damunt i s'adornen amb s'altre vermell d'ou trossejadet, mesclat amb julivert picat. Se posa una estoneta dins es forn. Se serveix amb crostonets de pa frit.

CLIMATOLOGIA ARTANENCA

MARC

PLUJA: 190 litres
 TEMPERATURA MÀXIMA.- 19°C, dia 3
 " MÍNIMA.- 3°C, dia 15
 TEMPERATURES MITJANES DEL MES
 MÀXIMES.- 13.7°C
 MÍNIMES.- 8.10°C
 Com veis qualque cosa s'ha arreglat, a pesar de què encara fa falta molta d'aigua.

Pare nostro des sabater

Pare nostro vós qui estau
assegut a sa cadira
amb s'alena jussolau
i en el cel tothom vos mira

Sia santificat
es sabater qui sap fer
ben fet un parei forrat
i es mestre fa quedar bé

El vostro sant nom reclamen
per dins sa societat
i si no estau associat
venga a nosaltres reclamen.

El vostro sant reire està
dins un barral d'anisat
i en no sabre ripuntar
feis la vostra voluntat

Perque així en la terra
per sa boca feis sa fel
i agafant una guitarra
cantam com se fa en el cel.

El me va ensenyar l'amo en Juan Ca-
rrió Sureda (al) Balaguer.

P. Claret

ELECTRONICA AYALA

Le ofrecemos las mejores marcas del mercado, al mejor precio y con servicio técnico propio de todo lo que vendemos.

VIDEO T.V. COLOR LISTAS DE BODA

EMERSON SONY
 SHARP AKAI
 THOMSON

EMERSON THOMSON
 TELEFUNKEN SHARP

PRECIOS ESPECIALES DE
 ELECTRODOMESTICOS PARA
 NOVIOS EN LOTES COMPLE-
 TOS.

2 AÑOS DE GARANTIA

3 AÑOS PARA PAGAR

ELECTRODOMESTICOS

ZANUSSI CORBERO
 PHILIPS SUPER SER
 OTSEIN EDESA

-ARTICULOS REGALO
 -MENAJE COCINA

-MONTAJE AUTORRADIO
 -LAMPARAS

VISITENOS EN PL. P. ANTONI LLINAS, 1 (De sa Carn) ESTABLECIMIENTO **ACE**

Quan havien de batre amb dues bísties, a la partida les situaven diametralment opostes. Això no vol dir que, a les llargues, una no pogués reprendre a l'altra i molt manco que el tocador i piló, estiguessin sempre al centre de l'era i les bísties ran de la garlanda, cosa que no podia ser perquè de ser així sempre passarien pel mateix lloc. Aposta és que, entre el dos dogals no feien ni de molt, la llargària del diàmetre de l'era. Per tant, quan el tocador li pareixia convenient canviava de lloc, a fi de què quedàs batut per tot igual. A les eres que batién amb una sola bístia, o amb més de dues, passava exactament igual.

Ja estava tot a punt de partir. Serien entre les vuit i les nou. El sol, ja havia encalentes les garbes que havien esteses. Arribaven per la panxa de les egos, un quan ho veia mai pareixia que allò que estava tan estufat, arribàs tenir tan sols un palm d'altura.

!Bono! ¿Qui ha de fer la primera tocada?, demenà l'amo.

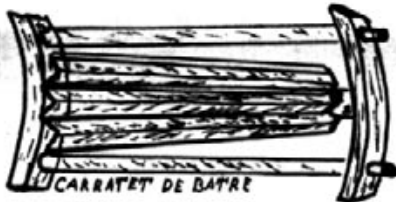
! És igual!, contestaren els altres.

! La faré jo!, contestà En Jaume.

! Ala idò, ja pots esser partit!

Se posaren els capells, prengueren cada u una forca de tres forcons, i En Jaume, va partir cap an es piló, fermà els dogals al ferro, en el qual hi descansava la mà esquerra, baix ella del mateix braç hi duia una correja d'assot ben llarg. Digué !Arri!. Les egües partiren a trotar; tot seguit se va posa la mà dreta ran de la boca, fent-li fer un poc de conca per deixar-se sentir més be pel bestiar i comença a cantar amb tonada plenyívola com de resentiment i d'enyorança, tal si fos deixat de regust moresc.

Per batre en el mon no hi ha
com ses egos ben ferrades
que peguen quatre potades
i s'era fan tremolar.

Els altres homes, amb les forques en les mans, anaven voltant sa garlanda de l'era, i tant com els carratets tiraven cap defora, els amb les forques, la tornaven empènyer per endins.

De tant en quant pujaven damunt l'era, i amb les forques anaven estufant lo que estava massa acopat, degut a les potades de les bísties i el trepig dels carratets de pedra, de caires ben picats, que poc a poc anaven tallant la palla i esflorant les espigues.

Quan ja feien bastant de temps que batién, donaven una volta al revés perquè els tronquets quedassen més trencats i més fluixos.

El tocador estava suant i cansat de cantar. Havia arribada l'hora de fer es rellevament. Les egües també feien sabonera de tant que suaven, i acussaven un poc el cansament, ja que per elles, la primera tocada era la més pesada ja que havien d'alçar molt les potes per no travar-se amb tant d'emalum com feien les garbes abans de ser trepitjades pels carratets i les bísties una bona estona.

! Ala Jaume, surt de l'era i jo faré una tocada!, va dir En Nofre.

! Ooou!. Les egües s'aturaren. Aquell petit alè va ser per elles un bon alivi. Ja que el bestiar estava aturat, els homes aprofitaren per donar una bona girada a sa palla amb ses forques. Encara aixecava manats que eren ben llargs i així quedaven damunt, i a la pròxima tocada ben prest quedarien capolats.

En Nofre entrà a l'era i a l'igual que En Jaume després d'haver convidat les egües a partir, començà amb el mateix estil de veu i llarguíssimes vocals, la seva tocada.

Amb Na Rotja i Na Morena,

Na Castanya i Es Cavall,

Jo no em cansaria mai

de tocar a damunt s'era.

Fent moure desiara el piló, perquè quedàs per tot arreu ben batut, i fent relliscar alguna vegada l'assot de les correjades, feia que les egües aguantassen un bon trot. La palla tornava curta i les espigues començaven a estar ben esflorades. Els carratets, dins els balancins, duien tanta velocitat, que brunien i rebotaven com si haguessen de fer flamada.

El sol se mostrava indement, socorrava, però per anar bé havia de ser així. Al temps de les messes de batre el sol és un gran element, amb el que s'ha de comptar. Ell ajuda molt a què els cereals siguin ben granats, i a damunt l'era, si no fos per ells els tronquets de la palla en lloc de trencar-se, fereïn corda.

Aquesta temporada se necessita un sol que quan neix ja surti vermell, gros, rabiós, i que quan més gran dia se fa, més encalenteix i torna més blanc, que si el volem mirar, la nostra vista no pot resistir-lo ni un petit moment i si hi entemptam pareix que quedam cegos. Aquest sol ja estava ben alt, i l'ombra tornava curta, això vol dir que s'atraca migdia. Les egües movien les orelles escoltant el tocador, com si aquella veu tristosa, de cadència lenta i conformada les donàs força i coratge per acabar la seva tasca.

Per la posició del sol pareixia que ja feia estona que havien tocat les dotze. Els homes que manejaven les forques, trobaven que ja pareixia que estava ben batut. Parla ren de llevar el bestiar de l'era, tots estiguerend d'acord, tregueren les egües de l'era, les llevaren les cucaies, les abeuraren i daren de menjar.

La berganta major de la casa, les havia duit el dinar, i ja feia una bona estona que les esperava, però els batadors no solien dinar abans d'haver llevat el bestiar de l'era.

!Que va ser de bona l'ombra de la ufanosa figuera!. D'a queixes figueres que pareix que neguen els seus fruits als segadors i batadors, que són molsuts, dolços, i sense tara i que tan agradables són també a la vista quan maduren i creixen fins que no caben amb pell i clivellen, i per dins aquells clivells blancs, es pot endevinar aquella popa vermella que no hi ha perquè tengui enveja al més bon pastís que sabi fer el més bon pastisser, i quan es sequen, escaldades i ben encistades amb llavors d'anís, pot combatre sense por d'esser vençuda, amb els famosos dàtils del desert.

Però pels segadors, i batadors té aquesta tara, ja ho sabeu, ho diu l'adagi: Per Sant Pere enrevolten sa figuera. Es així, que per aquesta part nostra, tant les figues primerenques rojes i aubacors, com les agostenques, vénen un poc massa prest per poder-les aprofitar la gent que fa aquestes meses d'estiu. Amb això vui dir que aquest fruit no sol estar a punt de menjar-se.

!Que ho era de fresc i regalat, l'aire que rebien dels seus milers de fulles, de color verd fort, tant verd com el fullatge del Pi de Formentor (de M. Costa i Llobera) que amb la seva forma de ventalls xinesos, mai no s'aturaven de ventar-los.

També era molt bó aquell glopet d'aiguardent, d'herbes fetes en casa, que quan passava per la gargamella, la netejava de la pols i el ventim que respirant s'havien afe rrat a ella.

I REGIONAL PREFERENTE

ESCOLAR 1 - ARTA 0

Poco, muy poquito le faltó al Artá el poder sacar algo positivo en este encuentro que como sabemos le llamamos de máxima rivalidad.

Lo que son las cosas, nada más empezar el partido, y en un saque de esquina va, y nos meten el gol, tanto que al final sería el que diese este esperado triunfo a nuestros vecinos "gaballins".

Ralatando a groso modo el match, muchos se preguntaban el motivo de no sacar al rectángulo al gran jugador Rodríguez, pensamos que sus motivos tendría el preparador Gomila, que si bien unos piensan que hacia falta, la opinión generalizada de los seguidores era que el Artá hizo méritos suficientes para que cuando menos se llevase un empate.

Ocasiones de gol no le faltaron. Desperdió un penalty, no sé cuántos balones pasaron rozando los postes, paradas in extremis de su guardameta, y un etc. de remates que aún no se comprende como no se transformaron en gol. Cosas del fútbol.

Lo cierto del caso es que nuestros vecinos se quedaron con los dos puntos y con muchos duros en su taquilla.

El colegiado de turno, pensamos que supo estar a la altura del encuentro. Su arbitraje fue correcto y prácticamente no tuvo problema alguno. Eso sí, la deportividad de los jugadores fue óptima. Lástima que un sector del público estropease la fiesta.

Y siguiendo con la fiesta, la que organizó el conocido Miguel Orpí (empleado de TUI) al conocer que le había tocado en sorteo un precioso cornero. "Bones empanades Miquel".

ARTA 1 - BADIA C.M.S.S. 0

Si siguiendo con la rivalidad, nos visitó el temible Badía, no era para menos que se le respetase, es el líder de esta preferente. Demostró ser un buen equipo: pero el Artá señores también tiene un buen conjunto. Lo vemos además jugar con mucha garra, con fuerza, con ilusión, y por supuesto con ganas de agradar al respetable. No sería lógico que se defraudase a esta gran afición.

Siendo sinceros los locales hicieron méritos más que suficientes para alzarse con una victoria más amplia.

Ya en los primeros minutos el árbitro Sr. Gual dejó de sancionar un claro penalty por manos dentro del

área. Decimos claro penalty porque el mismo colegiado hizo gestos que demostraban la clara falta, amén de estar muy cerca de esta jugada.

No pasó mucho tiempo cuando fue Rodríguez que al saque de una falta cogió desprevenido al guardameta Pascual, pero el balón se estrelló en el travesaño. Las oportunidades locales siguieron durante todos estos primeros 45 minutos. En contra el Badía demostraba poco peligro, sus delanteros eran muy bien controlados por la defensiva artanense.

En la reanudación la misma tónica que en la primera parte. Un Artá que lo daba todo para inclinar el marcador a su favor. Anotamos una gran jugada con un potente lanzamiento de Mascaró que una vez más la mala suerte impidió que se transformase en gol, estando ya batido Pascual la pelota fue repelida por el larguero. Pasaban los minutos y el árbitro solamente veía las faltas de tarjeta para los jugadores locales. A los visitantes les dejaba hacer lo que quisieran. Les advertía, pero nada de amonestación pública. El jugador

Badía se permitía estar todo el tiempo que le daba la gana delante de la pelota al saque de toda falta. González parecía el padre del colegiado. Duró, no saltó ni una sola vez sin hacer falta, pero ... El Badía es el Badía.

Faltaban tres minutos para la finalización cuando en una gran jugada local y viniendo embalado desde su puesto en la defensa, fue el central Suárez que de potente izquierdazo logró batir al portero visitante. El delirio fue de ver, contarlo es poco. Por contra el desencanto visitante, con una gran masa de seguidores fue de lo más estrepitoso. Un sector del público se metió con Rodríguez, le lanzaron un casco de botella, natural fue que todo este sector fuera despedido con una gran pitada. Siempre hemos dicho que el juego está en el rectángulo. Los que quieren jugar al boxeo, que vayan al cuadrilátero. En Artá por el momento aún no tenemos.

Una gran victoria, una gran taquilla, y un encuentro de los que verdaderamente hacen afición.

Artigues

AVANCE DE ARTA

El Avance Infantil será nuestro representante en el 1er. Torneo Internacional de fútbol infantil, que se irá celebrando durante estas fiestas de Semana Santa y Pascua.